

[Larsen (Bjerre).]

i den nugældende Jordlovgivning. Jeg kan saaledes nævne Jordlovsudvalgets Sammensætning, for hvilken der nu gives faste Rammer, Valgmaaden ved Valg af Amtskommissioner, Laanene til Udstykningsforeninger, Tillægslaan til Indretning af Gartnerier og andre Ting, som er af overmaade stor Betydning i den nuværende Situation, f. Eks. de ekstraordinære Laan, som ganske vist ikke kaldes Etableringslaan, men dog maa betragtes som en Ud løber af disse, og endelig Afgifterne af Jord, der udstykkes fra de store Gaarde, naar det drejer sig om Jord i forskellig Kultur, idet Jordlovsudvalget sættes i Stand til at skønne over, om Ansøgerne skal være lige stillede, eller om der skal tilstaa dem Fordele, der faar den daarligere Jord. Saaledes kan jeg nævne adskilligt, som viser, at det ikke har været uden Betydning, at Sagen har været behandlet i Landbokommissionen.

Det ærede Medlem udtalte, at jeg skulde være fremkommet med den Bemærkning, at det skulde være Finansministerens og Landbrugsministerens Repræsentanter i Jordlovsudvalget, der sammen med Formanden skulde danne Formandskabet eller Forretningsudvalget. Det har jeg ikke udtalt noget om, og jeg mener, det er en Selvfølge, at disse to Medlemmer ikke har nogen Fortrinsstilling.

Endnu maa jeg gøre den Bemærkning, at selv om jeg fastholdt, at Regelen maatte være 8 ha, har jeg ikke talt om, at man ikke kunde gaa længere ned, og jeg mener, der kan være Forhold, hvor det er ønskeligt at gøre det.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Ekspropriation gav den højtærede Landbrugsminister mig delvis Tilslutning til den Tanke, jeg fremsatte, og den er utvivlsomt ogsaa rigtig, idet Forholdene nu engang er saaledes, at det nok skal vise sig vanskeligt at fremskaffe den nødvendige Tillægsjord; med de forhaandenværende Priser vil det være vanskeligt at erhverve den for dem, der har Interesse i den. Men jeg erkender, det ikke er muligt at komme frem ad denne Vej i Øjeblikket; Spørgsmaalet maa udsættes, til den Dag kommer, da det bliver nødvendigt at indføre Bestemmelser i denne Retning.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich begyndte med en sønderlemmende Kritik af Lovforslaget, det vil sige, den syntes i sit Udspring at skulle blive sønderlemmende, men jeg syntes ikke, den fik den Karakter, man kunde vente sig efter Begyndelsen.

Det ærede Medlem udtalte, at det var bedst at holde op med Udstykning, og motiverede det med, at de smaa Landbrug ikke kan forrente sig. Jeg kender dog adskillige smaa Landbrug, der ogsaa under de nuværende Forhold forrenter sig ganske udmærket, og jeg ved i hvert Fald, at Forholdene ligger saaledes, hvad den højtærede Landbrugsminister ogsaa var inde paa, at selv om der hviler et økonomisk Tryk over Landbrugshjem, saa er Livet derude mange Gange at foretrække for den Tilværelse, som de arbejdsløse frister; stiller man det Spørgsmaal til Landbrugerne, der er vanskeligt stillet, om de vil bytte med de arbejdsløse, bliver Svaret Nej.

Og jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Ulrich, om han mener, der ingen Fornyelse skal være inden for Landbruget. Der sker jo for Tiden saa at sige ingen Fornyelse, der handles ikke meget med Ejendomme, hvilket til Dels skyldes den Lovgivning, der er ført herinde fra, men mon der ikke netop tiltrænges en Fornyelse? Og der sker jo en Fornyelse, naar der oprettes nye Landbrug paa den Maade, der her foreslaas.

Endelig var det ærede Medlem Hr. Ulrich inde paa Menneskematerialet, idet han med en flot Haandbevægelse sagde noget om, at det forhaandenværende Menneskemateriale ikke egnede sig til at drive disse Landbrug. Det er en meget dristig Tale, for det er ikke længere siden end i Gaar, at jeg havde Besøg af 3 udmærkede unge Mennesker, der hver for sig havde et Beløb af 5 000—6 000 Kr., og om disse tør jeg sige, at hvis de havde faaet et saadant Landbrug, skulde de nok have klaret sig igennem, og der er mange i den Situation. Det er saaledes en overmaade dristig Tale af det ærede Medlem, og jeg vil tilbagevise den.

Johannes Hansen: Jeg hørte ikke, om Ministeren svarede paa mit Spørgsmaal angaaende Indstillingen af Medlemmer til Amtskommissionerne, om det, som Lovforslaget siger, er det rigtige. Jeg maa i og for sig gaa ud fra det, da den ærede Ordfører for Socialdemokratiet ogsaa brugte Udtrykket: Landsdelen. Men det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge) sagde, at det skulde være Amtet. Der er en væsentlig Forskel herpaa. Som sagt, i Lovforslaget staar der, at det skal være de samvirkende Landbo- og Husmandsforeninger i Landsdelen, der skal gøre Indstillingen, men den højtærede Minister sagde i sin Frem-